

MAERTENS, Ferdinand, ingenieur (Brugge 31 december 1873 - Kortenberg 10 februari 1957).

Bracht zijn eerste studententijd door te Leuven, samen met enkele andere Blauwvoeters, onder wie E. Vliebergh, in het kort voordien door J. Helleputte gebouwde Justus Lipsius studententehuis. Hij was er lid van de Durversbond, onder de leiding van subregent kanunnik Callewaert, de latere president van het Brugs Groot Seminarie, en van de Sprekersbond met als moderator prof. Sencie, toen secretaris van de Davidsfondsafdeling Leuven, wiens leesbibliotheek door de studenten werd opgehouden. Als ambtenaar bij het ministerie van Openbare Werken en van Landbouw, was Maertens een der eersten die openlijk en daadwerkelijk Vlaams durfden zijn; geregeld besprak hij met de Vlaamse collega's het normaliseren der taaltoestanden bij hun departementen. Hij verwierf vrij jong de rang van directeur-generaal en was kabinetshoofd van meer dan een minister.

In 1919 nam hij deel aan de heroprichting van het Davidsfonds. Tweemaal per week ging hij toen naar Leuven om met de zieke Vliebergh de lopende zaken af te handelen; hij werd algemeen onder voorzitter en voorzitter van de gouvbond Brabant en bleef dat tot zijn dood. Tevens was hij voorzitter van de afdeling die hij in Kortenberg had gesticht. In 1910 had hij al de afdeling Woluwe tot stand gebracht. Zijn Vlaamse invloed gebruikte Maertens ook als schepen van Kortenberg, als ondervoorzitter van de Brugse Zeevaartmaatschappij en van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Maertens was geen man van de pen maar van de daad : niet alleen door zijn bekwaamheid en recht-

schapenheid, maar ook door zijn eenvoudige omgang stond hij in hoog aanzien.

LITERATUUR: J. Salsmans, *Prof. Dr. Emiel Vliebergh (1872-1925); biografische aantekeningen* (1945); - Davidsfonds, *Verlag over het dienstjaar 1957* (p. 135-136).

XAVIER F. SMEESTERS